

Landstingsmedlem Marie Fleischer
Inuit Ataqatigiit
Her/-

Skriftlig besvarelse af § 36 stk. 1 spørgsmål fra landstingsmedlem Marie Fleischer, Inuit Ataqatigiit.

Kære Marie Fleischer.

Du har i medfør af § 36, stk. 1 rejst en række spørgsmål vedrørende udviklingen i restancerne på A-skatteområdet.

Inden jeg svarer på dine konkrete spørgsmål, vil jeg indledningsvis bemærke, at det nuværende afregningssystem, som også var gældende tidligere, altid vil generere en række restancer, hvoraf en del efterfølgende må afskrives som tabt. Som ved al anden kreditgivning må det forventes, at en (lille) del ikke mener de bør betale.

Skattestyrelsen opererer således allerede med, at ca. 1% (30.000.000 kr.) af de årlige indbetalinger fra arbejdsgiverne, efterfølgende må afskrives. I økonomisk gode år kan det være lidt mindre, mens det kan være større i økonomisk svære tider.

Jeg tror ikke, at det kommer bag på nogen - det lå vel i forudsætningerne - at der ville være en række overgangsproblemer i forbindelse med centraliseringen af skatteopgaven. Dette er set så ofte når opgaver sammenlægges eller lægges ud i forskellige enheder.

Centraliseringen, som jo blandt andet skulle effektivere og reducere de samlede omkostninger ved skatteopkrævningen, bygger i høj grad på en stor automatisering af en række af de meget personalekrævende arbejdsopgaver og rutiner, for eksempel ved elektroniske indberetninger af redegørelser fra arbejdsgivere, efterfølgende indbetalinger og bogføring i Skattestyrelsen.

27. marts 2009
J.nr.

Postboks 1037
3900 Nuuk
Oq/tel +299 34 50 00
Fax +299 32 46 14
oed@gh.gl
www.nanoq.gl

Skattestyrelsen dimensionerede i forbindelse med centraliseringen bogholderi og arbejdsgiverregister efter dette. Efterfølgende må det konstateres, at Skattestyrelsen har undervurderet opgavernes omfang og/eller overvurderet såvel offentlige myndigheders som private arbejdsgiveres vilje til at tage de nye teknologiske muligheder i anvendelse.

Resultatet har i alle tilfælde været, at antallet af redegørelser i papirform slet ikke er reduceret i det omfang som var forventet, hvilket har medført at der er anvendt langt flere ressourcer på indtastning af redegørelser og manuel bogføring af indbetalinger end forventet. Ressourcer som er gået fra kontrolopgaven, herunder kontakt til de arbejdsgivere som ikke redegør og/eller indbetaler de indeholdte A-skatter, samt overdragelse af sager om manglende indbetalinger til tvangsinddrivelse.

Skattestyrelsen har således været opmærksom på udviklingen, og har siden centraliseringen af skatteområdet styrket arbejdsgiverregisteret ved at tilføje flere ressourcer i form af medarbejdere med regnskabsmæssig baggrund, således at registreringen af redegørelser og indbetalinger holdes mest muligt ajour, med henblik på at ikke indbetalte A-skatter hurtigst muligt kunne overdrages til inddrivelsesmyndigheden. Som det fremgår af tabellen over udviklingen i restancer gav disse tiltag en positiv udvikling i de første tre kvartaler af 2008, og Skattestyrelsen følte derfor at udviklingen gik i den rigtige retning.

Desuden hengik der 15 måneder fra centraliseringen af skatteopgaven (pr. den 01/01-2007) og frem til (tvangs)inddrivelsen af offentlige krav, og herunder A-skatterestancer, ligeledes blev centraliseret (pr. den 01/04-2008). Den nye centrale inddrivelsesmyndighed var nødt til at bruge de første 3 - 4 måneder på en korrekt registrering af de krav man skulle inddrive, og kunne derfor først i løbet af sommeren 2008 udarbejde og iværksætte en strategi, hvorefter man tog fat på de 100 største A-skatterestancer, en strategi der er blevet fulgt op på, ved siden af inddrivelsesarbejdet i øvrigt.

Da inddrivelsesmyndigheden i løbet af sommeren 2008 påbegyndte den egentlige tvangsinddrivelse, med henblik på en yderligere nedbringelse af restancemassen, var der således allerede akkumuleret betydelige restancer.

På trods af begyndervanskeligheder så det på daværende tidspunkt relativt fornuftigt ud. I løbet af efteråret går det op for de fleste, at den økonomiske krise,

som der havde været talt om længe, er langt mere alvorlig end mange havde troet, og opbremsningen i (verdens)økonomien, blev derfor langt mere alvorlig end forventet. Flere banker går konkurs, de tilbageblivende banker strammer væsentligt op i deres kreditgivning til såvel privatkunder som erhvervsvirksomheder, ligesom vareleverandørerne er blevet langt mere tilbageholdende med at yde kredit i forbindelse med varesalg.

Flere avisartikler har gennem de sidste måneder berettet om, at selv veldrevne virksomheder har svært ved at få finansieret erhvervsinvesteringer ligesom solide privatkunder har svært ved at opnå finansiering til eksempelvis huskøb. Disse kreditstramninger har uden tvivl også ramt de grønlandske virksomheder, som i lighed med virksomheder i den øvrige del af verden har fået sværere ved at opnå finansiering til den løbende drift og investering i den fremtidige udvikling, ligesom vareleverandørernes kreditter sandsynligvis er reduceret betydeligt.

Udviklingen i arbejdsgiverrestancer vokser eksplosivt i fjerde kvartal af 2008, og det er Landsstyrets opfattelse, at der kan være en sammenhæng mellem de strammere kreditvilkår og stigningen i arbejdsgiverrestancer, idet der sandsynligvis er en række arbejdsgivere der, i det omfang de ikke har kunnet få finansieret deres drift via deres normale bankforbindelse, i stedet har valgt at undlade at indbetale de indeholdte A-skatter til Skattestyrelsen.

Da Skattestyrelsen i januar 2009 kunne se, at denne udvikling ikke blot synes at være af forbigående karakter, orienteres Landsstyret om udviklingen, med henblik på at sikre at der kan tilføres de fornødne ressourcer, idet Skattestyrelsen gør opmærksom på, at de kun har mulighed for at styrke arbejdsgiverregisteret gennem interne rokeringer, ved at nedlægge en række stillinger langs kysten.

Landsstyret er enig i Skattestyrelsens bekymring over den uheldige udvikling i restancemassen, hvorfor Landsstyret på møde den 29. januar 2009, beslutter at fremsende en ansøgning om tillægsbevilling til brug for styrkelse af arbejdsgiverregisteret i Skattestyrelsen.

Uanset at kr. 300.000.000,00 er et meget stort beløb, så skal det bemærkes at den årlige "bruttoomsætning" på A-skatter og Arbejdsmarkedsafgifter er på et stykke over kr. 2.000.000.000,00, og ses restancen i forhold til dette tal svarer den til ca. 1½ måneds opkrævninger af A-skatter og arbejdsmarkedsbidrag.

Med hensyn til de konkret spørgsmål kan oplyses følgende:

1. Hvordan er de tilbageholdte a-skatter på over 300 mio. kroner fordelt måned for måned siden centraliseringen af skatteområdet i januar 2007?

Indledningsvis skal bemærkes, at det ikke er muligt at udarbejde en præcis oversigt over udestående restancer på A-skatteområdet, idet der hele tiden kommer nye registreringer og indbetalinger, ligesom en del af de registrerede skyldige A-skatter for februar 2009 endnu ikke er forfaldne til betaling, hvorfor der ikke er tale om en restance i egentlig forstand.

Der er derfor i nedennævnte tale om cirkatal, men uanset dette, så er udviklingen ikke til at tage fejl af.

Udvikling i arbejdsgiverrestancer fra 01. januar 2007 til 28. februar 2009:

Periode:	Bruttoestance:	Akkumuleret restance:
I. kv. 2007	0	0
II. kv. 2007	0	0
III. kv. 2007	35.999.090	35.999.090
IV. kv. 2007	70.226.893	106.225.893
I. kv. 2008	69.013.205	175.239.188
II. kv. 2008	51.509.258	226.748.446
III. kv. 2008	32.102.040	258.850.486
IV. kv. 2008	129.355.953	388.206.439
01 - 31/01-2009	51.140.788	439.347.227
01 - 28/02-2009	82.439.748	521.786.975

Note: Bruttoestancerne omfatter arbejdsgiverrestancer, arbejdsmarkedsafgift samt selskabs- og udbytteskatter.

Ovenstående tabel, viser restanceudviklingen for A-skatter, arbejdsmarkedsafgift samt selskabs- og udbytteskatter, kvartal for kvartal (månedsvist for 2009) fra januar 2007 og frem til 28. februar 2009, der brutto udgør kr. 521.786.975 pr. 28/02-2009.

- Det skal bemærkes at saldoen indeholder såvel A-skatter, Arbejdsmarkedsafgifter, Selskabsskatter og Udbytteskatter (da disse fordringstyper kun kan opgøres under et).
- Ligeledes skal det bemærkes at kommunerne står med åbenstående poster på ca. kr. 42.500.000,00 og hjemmestyret tilsvarende med kr. 45.600.000,00, og hjemmestyrets virksomheder med ca. 46.400.000,00. Der er her tale om interne mellemregninger, hvor bogføringen skal bringes endelig på plads, og altså ikke egentlige restancer.

- Bruttotallet skal tillige korrigeres for, at der i saldoen indgår skyldige Selskabs- og Udbytteskatter på ca. kr. 52.200.000,00.
- Endelig skal der tages højde for, jfr. indledningen til dette afsnit, at der er bogført en lang række redegørelser for februar måned 2009, hvor afleveringsfristen er den 10/03-2009, men hvor sidste rettidige betalingsfrist for afregning af den indeholdte A-skat er den 20/03-2009.

Korrigeret for disse faktorer kan de egentlige restancer vedrørende A-skatter og Arbejdsmarkedsafgift derfor opgøres til ca. kr. 300.000.000,00.

2. Hvordan er de over 300 mio. kroner tilbageholdte a-skatter fra arbejdsgiverne, fordelt på de forskellige virksomhedsformer, herunder også de Hjemmestyreejede aktieselskaber.

Registreringerne i hjemmestyrets regnskabssystem giver desværre ikke mulighed for en sortering alt efter hvilken type selskab / virksomhed der er tale om. For så vidt angår "interne" restancer i forhold til kommunerne henholdsvis hjemmestyret, henvises der til ovenstående tal.

3. Hvordan vil Landsstyret håndtere inddrivelsen af de over 300 mio. i tilbageholdte a-skatter fra arbejdsgiverne? Herunder form og tidsperspektiv.

Det skal understreges, at Inddrivelsesmyndigheden allerede fra sommeren 2008 var opmærksom på problemet og påbegyndte et systematisk inddrivelsesarbejde.

Arbejdet vil have 2 indgangsvinkler, dels en restanceforebyggende, hvor det er meningen at arbejdsgiverne skal kontaktes straks blot en enkelt redegørelse / afregning udebliver (hvilket især i forhold til mange mindre erhvervsdrivende har vist sig at have en god effekt) og dels en egentlig tvangsinddrivelsesdel, hvor A-skatterestancer med videre vil blive (tvangs)inddrevet, dels via aftaler der følges tæt, og dels ved hjælp af de tvangsmidler (udlæg med videre) som lovgivningen hjemler.

Henset til opgavens omfang må der påregnes en tidshorisont på ikke mindre end 1 – 1½ år.

4. Hvorledes vil Landsstyret håndtere, at man i forbindelse med inddrivelse af de over 300 mio. tilbageholdte a-skatter fra arbejdsgiverne, kan risikere at få flere virksomheder til at dreje nøglen om – set i lyset af den verdensomspændende finanskris.

I hvert enkelt tilfælde, hvor det konstateres at en erhvervsdrivende er i restance med afregning af indeholdte A-skatter, foretages der en vurdering af pågældendes omsætning, eventuelle aktiver med videre, med henblik på at vurdere betalingsevnen.

Landsstyret har ikke noget ønske om, at bringe nogen erhvervsdrivendes virksomhed til ophør, men der har været eksempler hvor det må konstateres, at virksomheden ikke har været i stand til både at redegøre og afregne løbende A-skatter og samtidig afvikle tidligere restancer.

Uanset at en konkurs således aldrig er et mål i sig selv, så kan der være situationer, hvor virksomhedens videre drift vil påføre Landskassen endnu større tab, og hvor en konkurs derfor er eneste mulighed for at begrænse et sådant tab.

Det skal i denne forbindelse understreges, at selv om det må påregnes at landskassen vil lide tab af en vis størrelse i forbindelse med diverse konkurser, så er det langt fra sådan at en større del af restancen for nærværende må betragtes som værende tabt.

Ligeledes skal det bemærkes, at såfremt man fra tid til anden ikke anvendte konkursmidlet, ville dette skabe en konkurrenceforvridning mellem de firmaer der betaler deres kreditorer (herunder landskassen) til tiden og dem der, på trods af en konstateret insolvens; får lov til at fortsætte.

5. Kan det tænkes, at man ikke har været opmærksom på, at finanskrisen siden indtoget internationalt også har raseret i Grønland, eftersom de tilbageholdte a-skatter fra arbejdsgiverne er eskaleret i løbet af så kort tid?

En del af restancernes opståen kan henføres til den periode på 15 måneder (fra den 01/01-2007 – 31/03-2008) fra skatteområdet blev centraliseret og indtil tillige inddrivelsesområdet blev centraliseret, og yderligere 3 – 4 måneder hen over sommeren 2008, indtil Inddrivelsesmyndigheden var så langt med registrering af krav med videre, at man kunne opstarte et mere systematisk inddrivelsesarbejde.

Denne opstart af det egentlige inddrivelsesarbejde i centralt regi faldt således sammen med at virkningerne af den internationale finanskriser begyndte at blive mærkbare, hvilket også har kunnet aflæses i den økonomiske aktivitet her i landet, jfr. i øvrigt mine indledende bemærkninger om virksomhedernes kreditsituation.

Der er derfor ikke tale om at man ikke har været opmærksom på tendensen, men simpelthen et uheldigt sammenfald af omstændigheder.

6. I Danmark har man netop vedtaget en ordning om, at virksomheder kan forlænge kreditten på afregning af a-skatter og moms i op til tre måneder, hvilket er begrundet med en likviditetsmangel hos erhvervslivet. Har Landsstyret lignende planer til fremstilling?

Jfr. ovenstående vil man altid gå ind i en konkret vurdering af virksomhedens betalingsevne. Det følger heraf, at der i en række tilfælde må indgås en betalingsordning, der strækker sig over en vis tid.

Derimod findes det ikke ønskeligt med en generelt forlænget betalingsfrist, idet dette ville gå imod de seneste års lovgivning, der netop har gået på at forkorte afregningsfristerne.

Endelig skal det bemærkes, at en generel fristforlængelse ville virke konkurrenceforvridende i forhold til alle de arbejdsgivere, der hele tiden har redegjort og afregnet deres indeholdte A-skatter rettidigt ved forfald.

Landsstyret håber med ovennævnte svar at have afklaret de rejste spørgsmål.

Med venlig hilsen

Per Berthelsen